MOSEPIGEN

Skrevet af

Julie Herdichek Baltzer

julie.h.baltzer@gmail.com
+45 30 26 83 86

1 EXT. ENG - MORGEN 1

En naturskøn eng ligger i en blid morgendis i den tidlige sommer. En å slynger sig igennem landskabet.

2 EXT. LANDEVEJ - MORGEN 2

Et ungt avisbud, ZAHRAH (11 år), kommer cyklende i høj fart og kaster en avis ind foran et bondehus i udkanten af engen.

Avisen rammer et TIL SALG-skilt med et SOLGT-klistermærke hen over.

3 EXT. HYLDEMORS TRÆ - MORGEN 3

En kæmpestor hyld står ved bredden af åen.

Oppe i kronen ligger der en pige og sover. Hun har grønlig hud og gyldengrønt hår og bærer en form for kjortel, som ligner at den er lavet af blade og blomster der er vævet sammen. Det er MOSEPIGEN (+10.000).

Et ansigt toner frem i løvet bagved hende. Det er et venligt kvindeansigt med brusende hvidt hår af hyldeblomster i alt det grønne. Hun er en del af træet. Det er HYLDEMOR (+500.000).

Hyldemor puster på den sovende Mosepige.

Mosepigen grynter i søvne og vender sig om på den anden side.

HYLDEMOR
Godmorgen, lille uro.

MOSEPIGEN
(søvndrukkent)
Ikke endnu.

HYLDEMOR
Det er morgen.

MOSEPIGEN
Det er nat.

Hyldemor begynder at ruske i sine grene, så blomsterne drysser ned over Mosepigen. Mosepigen må holde fast med hænder og tær for ikke at falde ned.

MOSEPIGEN (CONT'D)
MOR! Hold op!

HYLDEMOR
Så skal du også stå op.

MOSEPIGEN
Ja det bliver jeg da nødt til inden du smider mig ned!

Hyldemors grene holder op med at ruske.

Mosepigen sender hende et morgensurt blik og et kæmpe gab. Så kigger hun rundt på den smukke sommermorgen.

MOSEPIGEN (CONT'D)
Jamen solen er jo stået op! Hvorfor lod du mig sove så længe?!

HYLDEMOR
Du går for sent i seng, din natteravn.

Mosepigen virker allerede i bedre humør. Hun strækker sig så lang hun er og gaber igen.

MOSEPIGEN
Sådan er det jo om sommeren, tidligt op og sent i seng.

Mosepigen giver Hyldemor et kys på kinden.

HYLDEMOR
Jeg glæder mig til vinter, hvor du ikke er så gnaven om morgenen.

MOSEPIGEN
Og om vinteren glæder du dig til om sommeren. tak fordi du vækkede mig.

Mosepigen klatrer ned fra træet med hjemmevante bevægelser og løber over til den disede å på bare tær.

4 EXT. Å - MORGEN 4

Mosepigen springer på hovedet ud i åen og dykker under overfladen et øjeblik. Så stikker hun hovedet op og ryster det vilde hår. Nu er hun rigtig vågen.

Mosepigen svømmer fra åkande til åkande og prikker til dem der ikke har foldet sig helt ud endnu. De sløve åkander folder sig unaturligt hurtigt ud når hun har prikket til dem.

5 EXT. ENG - MORGEN 5

Disen er ved at være væk fra engen.

Mosepigen løber på et dyreveksel forbi en stor plet med tusindfryd som allesammen åbner sig helt op når hun kommer tonsende forbi.

6 EXT. GRÆVLINGEHULE - MORGEN 6

Mosepigen peger på indgangen til boet og en stor grævling med et par unger lunter ind i hulen.

MOSEPIGEN
Kan i så komme i seng, det er alt for tidligt for jer, at være oppe.

En af grævlingeungerne siger en sød spindende lyd og slikker Mosepigen på en bar fod inden den smutter ind i hulen.

7 EXT. HØJT OPPE I ET TRÆ - MORGEN 7

En fuglerede hviler på en af de øverste grene oppe i et højt træ.

Mosepigen stikker hovedet op og kigger i reden

MOSEPIGEN
Ah godt, de er oppe og i gang.

Fugleungerne begynder at skrige på mad med høje pip.

MOSEPIGEN (CONT'D)
Argh, nej, ikke mig. Vent på jeres fuglefar og fuglemor.

Mosepigen flygter fra de krævende unger.

8 EXT. BONDEHUSET - MORGEN 8

Mosepigen hopper ned fra træet som står i haven til bondehuset som ligger på engen oppe ved landevejen. Hun løber ud på engen og forsvinder i det høje græs.

Der lyder en bippen fra en lastbil, som bakker.

En stor flyttebil bakker ind foran huset og blokerer for udsigten til engen.

CUT TO:

9 EXT. ENG - DAG 9

En spade bryder ned i græsset og en blank, sort sko træder den i bund og graver den første spadefuld græstørv op.

En flok arbejdere og et par folk i jakkesæt klapper allesammen.

Manden med spaden i hånden har det fineste jakkesæt på, det er BORGMESTEREN (49) og han rækker spaden til en anden mand, Martin (39).

Borgmesteren hiver et papir op af lommen og tager et tandpastasmil på.

BORGMESTEREN
Så er det første af mange spadestik taget her i Haastrups fremtidige store attraktion: Haastrup Golf & Spa Resort.

Alle klapper igen.

BORGMESTEREN (CONT'D)
Jeg håber at i vil tage godt imod Martin, som skal lede projektet.

Martin vinker og smiler.

BORGMESTEREN (CONT'D)

Martin er flyttet herhjem til sin fødeby med sin søn for at hjælpe os med at skabe noget tiltrængt lokal vækst.

Borgmesteren putter papiret i lomme igen.

BORGMESTEREN (CONT'D)
Og skal vi ikke se at komme igang med at bygge fremtidens arbejdsplads og lokale stolthed?

Der klappes igen.

Arbejderne går over til deres gravkøer, som er parkeret oppe på landevejen.

Martin går over til bondehuset.

10 EXT. BONDEHUSET - DAG 10

Foran huset holder der en bil og der sidder nogen på passagersædet. En sur dreng, OSKAR (11).

Martin går over til bilen og banker på ruden.

Oskar ser ikke op.

MARTIN
Oskar, kom nu ud.

Oskar låser døren.

MARTIN (CONT'D)
Du kan ikke sidde derinde hele dagen.

Oskar hiver en drikkedunk og en pose slik frem som han åbner.

Martin himler med øjnene.

MARTIN (CONT'D)
Nå, men jeg begynder at flytte ind. Det ville være dejligt hvis du gad at hjælpe.

Oskar tænder for bilradioen og skruer op.

11 EXT. ENG - DAG 11

Mosepigen udspionerer byggeriets første dag og det lille bondehus. Hun er chokeret.

MOSEPIGEN
(hvisker til sig selv)
Hvad i al verden laver de?

Nogle store gravkøer kører ind på engen.

MOSEPIGEN (CONT'D)
(hvisker til sig selv)
Skal de... grave her?

Mosepigen bliver distraheret af bondehuset.

Martin er ved at flytte ind. Oskar er kommet ud af bilen.

Martin slæber en stor, tung flyttekasse. Oskar går og kigger ned i sin telefon og går ind ad døren.

MARTIN
Hold lige døren, skat.

Oskar lader døren smække bag sig.

MARTIN (CONT'D)
Eej Oskar, helt ærligt!

Martin prøver at åbne døren med albuen og taber flyttekassen med bøger ned i den våde jord.

Mosepigen ligger mærke til at de tunge gravkøer synker ned i den våde jord.

12 EXT. ENG - AFTEN 12

Mosepigen sniger sig forbi bondehuset og mod de parkerede gravkøer.

Ude fra mørket kan Mosepigen se lige ind i stuen med alle flyttekasserne i det lille bondehus. Oskar prøver at få signal til sin mobil og ignorere demonstrativt sin far, som prøver at snakke med ham.

Mosepigen lister over til gravkøerne og med dybe vejrtrækninger og nogle fejende håndbevægelse får hun små strømme af vand til at strømme ind under gravkøerne. De tunge maskiner begynder at synke i den bløde, våde jord.

Mosepigen er tilfreds og sniger sig ud i mørket igen.

13 EXT. ENG - DAG 13

Arbejdere prøver at grave maskinerne op af mudderet, men de synker bare dybere ned.

Mosepigen ser tilfreds til fra sit skjulested.

Martin og en mand, YOUSUF (41), står og snakker alvorligt sammen ude foran containerkontoret i udkanten af engen.

Borgmesterens blanke bil parkerer i vejkanten og Borgmesteren finder Martin og Yousuf og trykker deres hænder.

BORGMESTEREN
Godmorgen Martin. Yousuf. Er vandet steget så meget på en enkelt nat?

MARTIN
Ja, det ser sådan ud. Jeg forstår det ikke. Det har ikke regnet en dråbe.

BORGMESTEREN
Det er åen. Det var det jeg sagde fra starten af; den skal rørlægges.

Yousuf nikker.

YOUSUF
Jeg tror, at du har ret. Jeg bestiller udstyret med det samme.

BORGMESTEREN
Jeg har bestilt det hele, det er på vej. Jeg tænkte jo nok at vi ville ende med sådan noget vandpjaskeri.

MARTIN
Super, så kan vi komme igang med det samme. Og har du hørt noget nyt om byggetilladelsen?

BORGMESTEREN
Det er de nølere på rådhuset som trækker det i langdrag.

MARTIN
Så vi har den ikke endnu?

BORGMESTEREN
Man må jo ikke grave ud til så meget som en sandkasse uden at der skal skaffes den ene tilladelse efter den anden. Men det skal du ikke tænke på, Martin, det har jeg helt styr på. Se du hellere at få rørlagt den å.

Mosepigen er chokeret - det var absolut ikke en del af planen.

14 INT. BONDEHUSET - DAG 14

Oskar sidder ved køkkenbordet og spiller spil på sin telefon.

Det banker på døren.

Oskar svarer ikke.

Døren bliver åbnet meget forsigtigt og avisbuddet, Zahrah, stikker hovedet ind.

ZAHRAH
Hej. Min mor har sendt mig over med en lille velkomstgave til jer.

Zahrah viser Oskar en overdækket tallerken.

ZAHRAH (CONT'D)
Det er hjemmelavet baklava. Det er sådan nogle kager med pistacienødder i.

Oskar kigger op for første gang.

OSKAR
Det havde hun ikke behøvet, vi bliver her ikke særlig længe.

Zahrah bliver usikker og trækker på skuldrene.

ZAHRAH
Hun sagde at jeg skulle komme over med dem.

Zahrah tøver et øjeblik, men går ind i køkkenet og stiller tallerkenen på køkkenbordet.

ZAHRAH (CONT'D)
Min far arbejder sammen med Martin. Så jeg tror altså også, at mor inviterer jer på middag snart.

OSKAR
Jeg har jo sagt at vi ikke bliver her særlig længe!

Oskar rejser sig op og går ud af rummet.

Zahrah står tilbage alene i køkkenet og ser lidt paf ud.

15 INT. OSKARS VÆRELSE - DAG 15

Oskar ligger på sin seng og stirrer tomt ud på den smukke sommerdag.

Der er flyttekasser overalt på værelset og intet af det er pakket ud.

Det banker forsigtigt på døren. Oskar tager hurtigt sin telefon op og kigger ned i den.

Martin kommer ind.

MARTIN
Oskar vil du ikke med ud og gå en tur?

OSKAR
Nej.

MARTIN
Det er ellers et fantastisk vejr. Vi kunne cykle ned til kiosken og købe en is?

Stilhed.

MARTIN (CONT'D)
Skal jeg hjælpe med at pakke ud?

OSKAR
Jeg pakker ikke ud. Jeg vil hjem.

Martin sætter sig på sengekanten.

MARTIN
Det har vi snakket om, skat. Det her er vores nye hjem. Det bliver rigtig hyggeligt! Det var jo her, hvor jeg selv voksede op og gik i skole, da jeg var på din alder.

OSKAR
Det kan altså ikke være et hjem uden ens familie. Og venner.

MARTIN
Du skal nok få nogle nye venner lynhurtigt, det er jeg sikker på.

OSKAR
Hvad med en ny mor?

Martin rejser sig op.

MARTIN
Jeg ved godt at du er sur på os. Måske mest på mig. Men vi gjorde det så godt, som vi kunne.

Martin går mod døren, men tøver.

Oskar ser op fra telefonen og kigger på ham. Han kan godt se at Martin er ked af det.

Martin vender sig om og Oskar kigger lynhurtigt ned i telefonen igen.

MARTIN (CONT'D)
Sig til hvis du vil have hjælp til at pakke ud, skat.

Martin går ud af rummet.

Oskar stirrer ud af vinduet, da en trist bip-lyd lyder fra hans telefon.

Oskar kigger rigtigt ned i sin telefon og al signalet forsvinder.

OSKAR
(råber efter Martin)
okay, vi kunne måske godt pakke routeren ud, far.

MARTIN (O.S.)
Den kommer først om et par dage.

Oskar kaster sig på sengen med ansigtet ned i puden.

OSKAR
Jeg. Hader. Landet.

16 EXT. Å - DAG 16

Oskar går langs åen og holder sin telefon op i mærkelige stillinger for at fange et signal.

OSKAR
Jeg hader landet.

Mosepigen svømmer i åen og prikker til åkander for at få dem til at åbne sig, da hun hører nogen komme brasende.

Oskar ser sig ikke for og træder ned i en lavning fyldt med vand, så han får sok.

OSKAR (CONT'D)
AD!

Mosepigen griner.

Oskar ryster sin våde sko og mister grebet på sin telefon, som han fumler med inden han taber den i åen.

OSKAR (CONT'D)
Neeeeeeeej! Ej, nej nej nej!

Oskar træder et par skridt ned i åen, men det bliver hurtigt dybt, så han fortryder og går op på bredden igen.

Oskar trækker vejret dybt, tager mod til sig og går endnu engang ned mod åen - men denne gang når han kun et enkelt skridt før han går op igen.

Oskar er på randen af gråd; han sætter sig på hug med ansigtet i hænderne.

OSKAR (CONT'D)
Jeg hader alting.

Mosepigen kigger på optrinnet med fascination.

MOSEPIGEN
(mumler til sig selv)
Er han... bange for vand?

Mosepigen dykker ned i åen, finder telefonen og svømmer op til overfladen igen lige bag en stor klynge åkander.

Oskar har i mellemtiden stablet sig på benene og er ved at traske modløst tilbage mod huset.

Mosepigen hopper op ad vandet, kyler telefonen i nakken på Oskar og dykker ned i skjul igen.

Oskar falder forover på jorden af slaget fra telefonen.

OSKAR
AV!

Mosepigen er tilbage bag åkanderne.

MOSEPIGEN
(mumler til sig selv)
Så lad være med at kaste skrald i åen.

Oskar samler telefonen op og ømmer sig i nakken, imens han kigger sig undrende omkring.

Han kan ikke se nogen.

MOSEPIGEN (CONT'D)
(mumlende til sig selv)
Fjols.

17 EXT. HYLDEMORS TRÆ - AFTEN 17

En diset, lilla sommeraften falder på og Hyldemors ansigt er midt i det hvide brus af blomsterskærme i hendes træ.

Mosepigen brokker sig og klapper de små tusindfryd sammen til natten.

MOSEPIGEN
Ej men, du skulle have set ham!
Magen til skaberi.
(MORE)

MOSEPIGEN (CONT'D)
Og skrald, Hyldemor, skrald! LIGE ned i åen. Jeg skulle have kastet den lige i smasken på ham.

HYLDEMOR
Det gjorde du vel ikke?

MOSEPIGEN
Nej.
(beat)
Han fik den i nakken.

Mosepigen klatrer op i Hyldemors krone for at sove.

HYLDEMOR
Du er alt for hård ved ham.

MOSEPIGEN
Det siger du altid om dem! Måske er du ikke hård nok, har du tænkt på det?

HYLDEMOR
Der er masser af ting der er svære for mennesker. De har nok at slås med.

Mosepigen prikker til et par ildfluer som letter og kommer igang med deres aftentur.

MOSEPIGEN
Slås de ikke mest med sig selv? Eller hinanden? De burde slås færdig og få ryddet op i rækkerne, så man kan få noget ro.

Hyldemor leer og rusker i grenene, så Mosepigen må klamre sig til sin gren for ikke at falde ned.

HYLDEMOR
Jamen dog. Hvem har dog gjort dig så skrap?

MOSEPIGEN
Du har vel født mig sådan! Stå stille!

HYLDEMOR
Ja, det har jeg vel, din lille uro.

Hyldemors grene falder til ro og Mosepigen børster små, hvide blomsterdrys ud af sit gyldengrønne hår.

HYLDEMOR (CONT'D)
Jeg synes nu ikke, at han er så dum, som du siger. Men han for ung til at være så trist.

MOSEPIGEN
Han er ikke trist. Han er møgsur. Han hjalp ikke engang sin far med at bære ting!

HYLDEMOR
Nogle gange kan det være svært at se om folk er triste, lille uro.

MOSEPIGEN
Men det er heldigvis nemt at se om de er nogle fjolser.

Hyldemor begynder at ryste lidt på grenene igen.

MOSEPIGEN (CONT'D)
Ej, hold op! Mor, det er nat!

Hyldemor smiler og falder til ro.

MOSEPIGEN (CONT'D)
(gaber)
Du skulle hellere tage og synge en godnatsang.

Hyldemor begynder at nynne med ildfluerne svirrende omkring grenene i tusmørket.

18 INT. BONDEHUS' KØKKEN - NÆSTE DAG 18

Oskar står i køkkenet og spiser morgenmad imens han læser bag på morgenmadspakken. Martins telefon ligger på bordet ved siden af ham.

Telefonen ringer.

Oskar tager den og ligger røret på igen uden at se på skærmen.

Martin kommer ind i køkkenet og hælder en kop kaffe op.

MARTIN
Er der nogen der har prøvet at ringe?

Oskar ryster på hovedet.

MARTIN (CONT'D)
Jeg satte routeren op i går aftes, så nu er der internet.

OSKAR
(sarkastisk)
Ej, hvor fedt, far, så mangler jeg jo kun en telefon.

MARTIN
Ja, jeg ved det godt. Vi må køre ind til byen i weekenden og finde en ny til dig.

Oskar svarer ikke.

MARTIN (CONT'D)
Men du kan jo låne min arbejdscomputer og spille spil på? Den har i hvert fald internet nu.

19 EXT. BONDEHUS - DAG 19

Mosepigen ser Oskars far køre væk i sin bil. Så lirker hun kældervinduet op og kravler ind.

20 INT. BONDEHUS' KÆLDER - DAG 20

Mosepigen laver de samme vejrtrækninger og bevægelser med hænderne, så vandet begynder at strømme op af et afløb i gulvet med en gurglende lyd.

21 INT. BONDEHUS' STUE - DAG 21

Oskar hiver routeren ud af væggen og går over til kældertrappen.

OSKAR
Internet til dit dumme arbejde. Det skal være løgn!

Oskar åbner døren til kældertrappen og stivner.

Kælderen er halvt fyldt med vand.

Så griner han og kaster routeren ned i vandet.

OSKAR (CONT'D)
SÅ bliver der ikke arbejde hjemmefra foreløbig!

Oskar vender sig om og lukker døren bag sig med et smil.

Døren springer op og den drivvåde router flyver ind efter Oskar som lige akkurat når at dukke sig.

OSKAR (CONT'D)
Argh!

MOSEPIGEN (O.S.)
Hold så OP med at kaste skrald i vandet!

Oskar vender sig om. Mosepigen står dryppende kampklar i døråbningen og de stirrer på hinanden.

OSKAR
Hvem er du? Hvad laver du her? Du er brudt ind hos os!

MOSEPIGEN
Na-haj! I er brudt ind hos MIG!

OSKAR
Hvad? Vent... var det dig der kastede telefonen efter mig?

MOSEPIGEN
Du kastede først!

OSKAR
Bor du derude? I åen?

MOSEPIGEN
Ja. Og i skal flytte. Her er ikke plads til så mange.

OSKAR
Hvad... hvad er du for en?

Mosepigen stikker næsen i vejret.

MOSEPIGEN
DET var ikke særlig pænt sagt.

Oskar bliver flov.

OSKAR
Nej, øhm, undskyld. Men du er ikke... altså, du er ikke et menneske, er du vel?

Mosepigen griner.

MOSEPIGEN
Det var SLET ikke pænt sagt. Nej, jeg er heldigvis ikke et menneske.

OSKAR
Hvad er du så?

MOSEPIGEN
Sådan en som mig. Og sådan en som mig bor ikke sammen med mennesker. Beklager. Men i må flytte væk igen.

OSKAR
Tror du ikke, at jeg prøver? Jeg har slet ikke lyst til at bo her.

MOSEPIGEN
Jamen... vent, har du ikke?

Mosepigen ser på Oskar med nye øjne.

MOSEPIGEN (CONT'D)
Måske kan vi hjælpe hinanden.

22 INT. OSKARS VÆRELSE - DAG 22

Mosepigen sidder på toppen af en vakkelvorn stabel flyttekasser og Oskar sidder på sin seng.

Oskar er stadig lidt chokeret over den vilde, grønlige pige med det lange, filtrerede hår og den blomsteragtige kjortel.

Mosepigen er igang med at ligge en slagplan.

MOSEPIGEN
Okay, bare så jeg er helt med: du vil slet ikke bo her og det tror du heller ikke at din far har lyst til - inderst inde. Er det rigtigt?

OSKAR
Ja. Vi vil hjem. Han ved det bare ikke.

Mosepigen tænker lidt.

MOSEPIGEN
Vi skal have din far til at indse, at i to ikke hører til her.

OSKAR
Ja, præcis. Jeg er begyndt at sabotere hans arbejde, men jeg tror ikke, at det er nok.

MOSEPIGEN
Nej, der skal nok skrappere metoder til. Voksne mennesker er stædige. Men bare rolig, når først de har fået en igle eller tre på sig, så er de slet ikke så ivrige efter at bo ved en å.

OSKAR
Ad! Nej, ingen igler!

MOSEPIGEN
Okay, okay.

Mosepigen tænker sig om. Hun prøver igen.

MOSEPIGEN (CONT'D)
Måske bare nogle ganske få igler...

OSKAR
Nej, slet ingen igler. Overhovedet.

MOSEPIGEN
Okay, okay, fint nok. Men så må du fortsætte med at sabotere hans arbejde.

OSKAR
Ja. Hvis vi er heldige bliver han fyret og må tage hjem til sit gamle job!

MOSEPIGEN
Fint fint. Så du sørger for at arbejdet sejler og byder jeg naturen indenfor.

Mosepigen smiler og knipser.

CUT TIL:

23 INT. TOILET, BONDEHUS - DAG 23

En vandhane begynder at dryppe. Der er andemad i vandet og en enkelt haletudse som spræller rundt i vasken.

CUT TIL:

24 INT. OSKARS VÆRELSE - DAG 24

De kan høre at vandhanen er begyndt at dryppe inde på værelset. Oskar ser tvivlende på Mosepigen.

OSKAR
Er... er det ægte magi?

MOSEPIGEN
Ja, selvfølgelig, hvad skulle det ellers være? Nå, men har vi så en plan eller hvad?

OSKAR
Det har vi vel.

De to giver hinanden et fast håndtryk.

Mosepigen klatrer ud af vinduet og Oskar tørrer mudder af hånden.

25 INT. BONDEHUS' KØKKEN - MORGEN 25

Oskar er stået op ved daggry og han tager to bøtter kaffe ud af skabet, en af dem er koffeinfri og den anden er normal kaffe. Oskar bytter om på deres låg.

26 INT. BONDEHUS' STUE - DAG 26

Martin sidder ved sin computer og nogle af tasterne reagerer ikke, når han trykker på dem.

MARTIN
(råber op til værelset)
Oskar, har du brugt min computer?

OSKAR (O.S.)
(råber ned fra værelset)
Nej.

Martin gnider sig træt i øjnene.

MARTIN
Det var sgu da underligt. Jeg kan vist ikke rigtig vågne i dag.

Martin gaber og rejser sig for at lave en ny kop kaffe - uvidende om at den er koffeinfri.

Imens Martin er væk fra computeren drypper der en enkelt dråbe vand ned i tastaturet fra en plet i loftet.

Mosepigen kigger ind gennem vinduet med et bredt grin.

27 EXT. BONDEHUS - DAG 27

Zahrah cykler forbi på vejen og putter dagens avis i en fin ny postkassen ved siden af huset.

Zahrah får øje på Oskar oppe i sit vindue og vinker prøvende til ham.

Oskar vinker ikke igen.

Zahrah cykler fornærmet videre.

Martin går ud til postkassen for at hente avisen, men da han åbner postkassen vælter det ud med vand, salamandre og haletudser og avisen er pladdervåd og slimet.

MARTIN
AD! Hvad i al..?

Oskar smiler oppe i vinduet.

28 INT. BONDEHUS' STUE - DAG 28

Martin er på telefonen med borgmesteren imens han klør sig i håret og kigger på routeren.

MARTIN
Jeg ved virkelig ikke, hvad der er galt med den. Vi har lige købt den, men der er stadig ikke internet.

BORGMESTEREN (O.S.)
Vi har en ekstra på kontoret, jeg kommer forbi med den så snart jeg kan. Man kan jo ikke leve uden internet, i disse tider.

MARTIN
Det er godt nok pænt af dig.

BORGMESTEREN (O.S.)
Sådan er vi herude på landet.

MARTIN
Er der noget nyt om byggetilladelsen?

BORGMESTEREN (O.S.)
Ikke endnu, men det skal du slet ikke bekymre dig om. Det har jeg helt styr på.

CUT TIL:

29 EXT. BONDEHUS - DAG 29

Mosepigen og Oskar lytter under et vindue bag nogle stokroser og de udveksler et blik.

MOSEPIGEN
Er ham der borgmesteren ikke alt for flink?

OSKAR
Jo, det tænkte jeg faktisk også.

MOSEPIGEN
Jeg har en idé. Overlad ham til mig.

OSKAR
Super. Og klokken er over tre, så nu begynder far at drikke den normale kaffe, som han tror er koffeinfri.

Oskar smiler tilfreds.

MOSEPIGEN
Jeg forstår stadig ikke, hvad forskel det gør.

OSKAR
Det er fordi, du ikke er voksen.

MOSEPIGEN
Jeg er over 10.000 År gammel!

OSKAR
Jeg mente et voksent menneske. Voksne mennesker er meget mærkelige med deres kaffe.

CUT TIL:

30 INT. BONDEHUS, MARTIN'S VÆRELSE - NAT 30

Græshopperne synger natten væk udenfor og Martin ligger med vidt åbne øjne og kan ikke falde i søvn.

31 EXT. BONDEHUS - MORGEN 31

Martin står og stryger den nye dags våde avis, så den bliver tør nok til at læse i. Han ser meget træt ud.

Oskar kommer ned til morgenmad, frisk og glad.

OSKAR
Godmorgen far.

MARTIN
(igennem et gab)
Godmorgen skat.

Det banker på den åbne dør og borgmesteren kommer ind med en router under armen.

BORGMESTEREN
Dav dav, i to. Her kommer redningen!

Borgmesteren roder Oskar i håret som en form for hilsen.

Oskar hader det.

MARTIN
Tusind tak skal du have! Det bliver da dejligt med internet igen, ikke Oskar?

Oskar nikker og bøjer sig over sin skål morgenmad.

Borgmesteren kigger rundt på flytterodet, den stadig våde kældertrappe, avisen som er ved at blive strøget tør, den våde plet i loftet og den hærgede Martin.

BORGMESTEREN
Nå, det er da ellers ved at blive rigtig hyggeligt her i ungkarlehybelen, hvabehager?

Martin og Oskar stirrer på ham.

CUT TIL:

32 EXT. BONDEHUS - MORGEN 32

Mosepigen slæber noget tungt over mod borgmesterens bil. Det viser sig at være en fuldvoksen grævling.

Byggeriet skrider fremad og skamferer mere og mere af den uberørte eng.

Mosepigen ser med gru den kæmpe stabel af betonrør, som er ved at blive læsset af ved siden af åen. Åen skal ligges ind i de store, grimme rør.

Grævlingen prøver at lunte tilbage mod engen, imens Mosepigen kigger væk, men hun holder den tilbage.

MOSEPIGEN
(hvisker)
Nej nej! Bliv her. Du skal bare bide ham, okay? Han smager sikkert afskyeligt men det er der altså ikke noget at gøre ved.

Grævlingen siger en resigneret, spindende lyd.

Døren til bondehuset smækker og der er lyde af fodtrin over til bilen. Bildøren bliver åbnet og lukket.

Mosepigen sniger sig over til bilen med den store grævling under den ene arm.

Inde i bilen ringer borgmesteren til nogen på sin telefon. Han hører en lyd udenfor og vender sig om, men han ser intet.

BORGMESTEREN
Ja, hej, det er mig. Så har jeg været derude.

Mosepigen klatrer op på taget af bilen, så hun kan sænke grævlingen ned i det åbne soltag. Men hun stopper for at lytte.

BORGMESTEREN (CONT'D)
Hold nu op, hvor er der meget bøvl med ham. Men det skal nok lykkes. Jeg har fået lukket munden på ham med den byggetilladelse. Har du den snart klar?

Borgmesteren lytter til nogen i den anden ende af linjen.

BORGMESTEREN (CONT'D)
(med alle de sædvanlige pauser i den ene ende af en telefonsamtale)
Klart, klart. Ved du hvad, læg den på mit kontor, så kommer jeg forbi og henter den senere, okay? Okay, super. Ja. Nej. Ja. Hej du.

Mosepigen står stadig med grævlingen dinglende over soltaget. Hun sænker den ikke ned i bilen alligevel, men tager den under armen og springer ned fra taget.

Borgmesteren hører igen lyden af et eller andet udenfor og vender sig mistænksomt om, men han kan ikke se noget.

33 INT. BONDEHUS, OSKARS VÆRELSE - DAG 33

Mosepigen sidder på Oskars seng, nu uden grævling.

MOSEPIGEN
... og så sagde han at byggetilladelsen bare skulle ligges inde på hans kontor og så ville han hente dem senere.

OSKAR
Altså, en byggetilladelse?

MOSEPIGEN
Ja. Og han sagde at din far var totalt irriterende. Det er han jo også lidt.

OSKAR
Hey!

MOSEPIGEN
Nej nej, ikke sådan! Jeg troede jo, at det kun var mig som syntes, at han var irriterende. Du ved, fordi han ødelægger min å. Hvorfor synes borgmesteren, at han er irriterende? De arbejder jo sammen.

Oskar trækker på skuldrene.

OSKAR
Far vil da ikke arbejde uden at tilladelsen er på plads.

Oskar og Mosepigen får en idé på samme tid.

MOSEPIGEN
Hvad hvis han aldrig fik fat i de papirer?

OSKAR
Så kan byggeriet aldrig komme igang og mig og far er nødt til at tage hjem!

Mosepigen skærer ansigt.

MOSEPIGEN
Åh nej. Så skal vi ind til byen, skal vi ikke?

Mosepigen gyser.

MOSEPIGEN (CONT'D)
(med væmmelse)
Der er så mange mennesker derinde.

OSKAR
Så slemme er vi altså ikke! Og vi bliver nødt til at klæde dig ud som menneske også. Så du kan lige så godt vende dig til det.

Mosepigen ser meget skeptisk ud.

MOSEPIGEN
Hvad mener du med at "klæde ud"?

34 INT. BONDEHUS, TOILET - DAG 34

Oskar slæber en flyttekasse med tøj ind på toilettet. Mosepigen sidder på hug oppe på håndvasken.

OSKAR
Her er mit tøj, det kan du godt bruge. Man skal have noget på overdelen, som en trøje
(han hiver ud i sin t-shirt))
og på underdelen
(han peger på sine shorts)
og man skal have sko på.

Mosepigen kigger ned ad sig selv og den kjole-agtige beklædning hun har på. Så kigger hun ned i kassen af Oskars tøj.

MOSEPIGEN
Hvad er det her?

Mosepigen holder et par underbukser op.

OSKAR
Øhm. Dem tager man på inde under shortsene. Held og lykke.

Oskar går ud og lukker døren efter sig.

Mosepigen kigger skeptisk ned i kassen. Hun holder en kasket op og tager den på.